

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Castitas & Humilitas

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Prælati, & Spiritus Magistri, ac seniorum Religiosorum congregatio habet inter se circa remedium & profectum animarum tenerarum, & quodammodo infantium in virtute, quas Christus D. N. vocavit, & ad Religionem duxit eo fine, vt perfectissimas spirituales nuptias cum eis celebraret. Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ votis interuenientibus. Quæ nuptiæ ad finem Tyrocinij sint celebranda; cupiunt illi ad talē solennitatē, eas ornatas esse sanctitate, quæ decet eas quas supremus hic Rex in sponsas daturus sit. Si enim virgines Regi Assuero nupturæ. (vt in libro Ester testatur) integrum annum expendebāt in sua præparatione & ornatu, qui erat valde magnificus: & b sex quidē mensibus primis oleo ungebatur myrrhino, alio tempore quibus sã pigmentis & aromatibus utebantur. multo erit magis rationi consonaneum vt animæ cælorum Regi nupturæ, annum vnum, imò duos, & cum expendant in necessario ornatu procurando ad ipsam diem nuptiarum, vt inueniant gratiam in oculis eius, eiq; placeant. Quare merito sex mensis impendent & multo plures, unguendo se unguento myrrhino, hoc est, carnis ac sensuū mortificatione, ad factores ac ineptos vitiorum sapores respondos; & se ipsas præseruandas à peccatorum corruptione: per alios sex menses, & multo adhuc plures occupentur, unguendo se ipsas fragrantibus variarum virtutum unguentis, & exercendo earum actus cum tanto studio: vt sint bonus odor Christi; bonoque suo exemplo omnes edificent.

§. I. Castitas & Humilitas.

HOC SPIRITV & zelo dicunt Magistri & Prælati de huiusmodi animabus: *Soror nostra parua & vbera non habet. Quia faciemus in die quæda interroganda est, & sponso tradenda?* Et in eadē interrogacione supponūt myrrhino duas fundamentales virtutes, quibus ornati esse debēt Nouitij, vt in Religione admittantur, eiusq; statūs fructibus, ac Diuinis nuptijs cum reuerentia excellētia fruantur: virginitatem, scilicet & Humilitatē: de quarum comitacione diximus plura superius. Quæ vt plurimum comitatur feminas, quæ in tenera ætate vocantur ad Religionē, suntq; etiam valde optanda: vt vni. Ac propterea solet Dominus nolter in tenera ætate eos vocare; antequam Caro, & mundus fallacijs suis, eorum iudicia peruertēs, experiri facilius testandas suas voluptates, & vanitates. Hoc autem insinuant illa verba: *parua, & vbera non habet.* Caro enim & mundus vbera deo ampla valde, & abundantia habent, execrando suo lacte redundantia: virumque scilicet insatiabilem appetitum voluptatis & vanitatis; quæ Sanctus Bernardus vocat *lactem sanguifugam* semper dicentis, *Afferffered* quod neque animus vanitatis, neq; corpus voluptatibus latetur. Ille autem paruus esse censetur, & non habere vbera: qui prauos hos duos affectus mortificatos habet, perfectioreritur: duarū virtutum; nā virginitate & castitate Angelica, affectiones magis

b Ester. 2. 12

Tract. 2. 2. 7

in Declam.
vid. Ecce,
os reiqui
nisu omnia.

carnalia; ac desideria lactis cōsolationum terrenarum: vt capacioꝝ fiat
 lactis illud Isaiæ: *Que docebit Deus scientiã: & quẽ intelligere faciet au-*
ditus ablatos a lacte, & annulos ab vberibus. Quasi dixerit: qui statuerũt absti-
 nere ab omnibus carnis ac sensuum suorũ voluptatibus, bene dispositi sunt,
 vt eis Dominus scientiã cōmunicet Diuinorũ mysteriorum, quã per fidem
 viderũt: quia luce sua eos illustrat vt ea intelligãt & assequantur: & eisdẽ
 cōmunicabit etiã virtutũ ac perfectionis Euãgelicã scientiã, quã in Religio-
 nibus docetur: satians eos lacte Diuinarum cōsolationum, quod spõsus Di-
 uinus exprimit ex cœlestibus suis vberibus. Sed multò magis ad hoc ipsum
 videri virtus internã & externã humilitatis: quã significatur, cum dicitur,
Humilis, & vbera non habere. Humilis enim, & in suis oculis est paruus, & talis
 capere haberi in oculis omnium hominũ: comprimit. n. omnẽ tumorẽ, quẽ Su-
 perbia gignit in vberibus, & affectibus cordis. Non enim cōplacet sibi Deus
 in paruitate & humilitate externa: si pectus interim tumer interna vanitate:
 cum nos vocat, inuitat, vt ab eo d *discamus: quia mitis est & humilis cor-*
de. Quã humilitas est præclarissima dispositio ad oblationẽ votorum faciẽ-
 dam; & ad suscipiendam doctrinam perfectionis, quã traditur à Magistris
 in Religione. Qui valdẽ mysticẽ per modum consultationis quærunt: *quid*
faciamus proxijs nostris? non enim dicunt: *quid ei dicemus? sed: quid ei faciemus?*
 Manus enim perfectorum Magistrorum non solum est dicere, sed etiam fa-
 cere: quem admodum discipulorum, & Tyronum non solum est audire: sed
 etiam, quod audierunt, exequi. Necessẽ quidem est ipsos Magistros loqui,
 & hortari docere & instruere Nouitios de rebus omnibus ad perfectionem
 propriam statũs Religiosi spectantibus: sed tales exhortationes debent simul
 complecti & verba & facta: illustrando intellectum veritatibus; voluntatem
 vero permouendo efficacibus virtutum desiderijs, eosq; adiuuando & pro-
 mouendo ad omnium executionẽ. Cōsultantes & inter se conferẽtes de me-
 morijs adhibendis, ad eos iuuãdos in feruẽti Sanctorũ operum exercitio; &
 ad perfectã sui ipsorum mortificationẽ; & nominatim duorum appetituum,
 quos diximus, voluptatũ scilicet ac vanitatum. Negãtes eis, quã delectãt, & ho-
 noꝝem quem appetunt; & exercẽtes eos rebus, quã pœnam & pudorem ad-
 ferunt, quas illi refugiunt: adhibendo propria antidora ad radicem, ex qua
 tales appetitus procedunt. Qui (vt S. Bernardus dixit) sunt *e sanguisuga* pro-
 prie volũtatis; cuius appetitiones & propõsiones mortificandã sunt, ac flectẽ-
 das: nõ permittẽtes, vt ij propriã volũtatis ac iudicij cõpotes fiãt; etiã in re-
 bus, quã videntur aliã spirituales: eò quòd soleãt esse esca vanitatis, & carna-
 litatis, licet palliatã: vt fusius postea dicetur. SED vltteriũs necessẽ est pro-
 gredi Magistrorum industriam: Nouitij enim, etiamsi carnis ac mũdi vbera
 mortificãt; attribuunt tamen sibi nõ tardò, ex zelo quodam indiscretò, quòd

a Isai. 28. 9.

b Mas. u. 29

Suprà.
c Pro. 30. 51.

De informa
Nouit c. 6.
1. Leu. 19-23

habeant ybera ipsius Iponsi: ideoque ante tempus volunt fieri matres, do-
centes & lactantes alios: & in hunc modum alios proferunt sublitates effe-
ctus, sub specie & colore maioris perfectionis; aspirantes ad res maiora,
quàm illorum ætas, & Tyronum status ferant. Nihil tamen horum ferre de-
bent Magistri; sed eos dexterè mortificare: reuocantes sibi in memoriam
(vt S. Bonaventura monet) quod olim iubebat Dominus per Moysen: ut
quando filii Israel ingrederentur terram, & plantarent in ea ligna pomifera: adipe-
rent praputia eorum, & fructus siue poma, qua germinarent censerentur ipsi in
munda tribus primis annis: eò quòd non essent apta ad comedendum; & in
lignis essent noxia: eò quòd virtutem exsugerent, qua debebat tendere
radices, vt profundius in terram descenderent. Quid autem hoc erat aliud
nisi monere Prælatos, & Magistros Nouitiorum, qui in sacra Religione
horto sunt plantati, vt primis sui Nouitiatu annis, eos circumcidant, ac mor-
tificent: nec solùm affectus eorum inordinatos ad res prauas; sed nimiam
iam ad res bonas, qua sunt immatura, nec legitimum habent saporem. No-
uitiatu enim tempus non destinatur ad docendum; sed ad discendum; ne
que est tempus proficiendi publicis actionibus, qua præbent occasiones
vanitatis; sed iaciendi profundas radices in humilitate. Ac proinde expe-
tunt mortificare zelum alios iuandi, eumque differre ad suum tempus.
conari, in seipsis proficere mortificatione nimiorum affectuum suorum.

§. 2. Solida virtutes, & opera vite actiue, & contemplatiue.

POst prædictas duas virtutes, studendum est alias valde excellentes con-
parare, qua insinuatur in responsione spiritus Sancti, ad interrogatio-
nem propositam. Ait enim primum: *si murus est, adificemus super eum propugnacula argentea.* quasi diceret: super fundamentum humilitatis & castitatis con-
gatur murus altus & fortis, qui animam ipsam omni ex parte circumdet, &
custodiat, & defendat ab hostium oppugnationibus. Quis autem hic murus
& propugnacula sunt, nisi virtutum solidarum vnio & coniunctio: quæ
fortes sunt & protectio ac defensio reliquarum, ac totius perfectionis Re-
ligiosæ, quam eleuant & ad culmen vsq; magna curæ excellentia perducat.
Quemadmodum enim murus ciuitatis construitur ex multis, magnis, ac ter-
ribus lapidibus calce cõnexis; ita religiosæ animæ murus fabricatur ex mul-
tis virtutibus coniunctis charitate, qua est vinculum perfectionis. Ad hanc
ædificiũ pertinet virtutes in proximo capite insinuata: præcipue animi
firmitudo; qua timores reprimat; cor verò corroborat in certaminibus aduer-
sus hostes; *Patientia*, qua moderatur tristitias in doloribus & opprobriis;
nimiumque adiecit ad ea toleranda, *longanimitas*, qua non affligitur propter
subsidijs moras, & laborum diuturnitatem; *Constantia*, qua odit mutationes.